

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

een deskundige sprak

Statistiek is gezond verstand

Vrijdag 14 April j.l. heft Dr. Dudding van General Electric (Engeland) voor een aantal genodigden uit onze bedrijven een voordracht gehouden over de toepassing van statistische methoden in het bedrijf. Nu is statistiek een wetenschap waar uw redacteur hoog tegen opziet. Men denkt hierbij altijd direct aan ingewikkelde berekeningen en formules en aangezien de stelling van Pythagoras zo ongeveer het toppunt was van wat wij aan formules konden onthouden, hebben wij ons altijd angstvallig van statistiek afzijdig gehouden. Tegen de voordracht van Dr. Dudding zagen wij op als tegen een berg. Deze grootmeester zou wel een vlees geworden formule zijn: droog, onweerlegbaar en afschuwelijk vervelend.

Dr. Dudding was niet droog en helemaal niet vervelend. Integendeel, hij was (en is het trouwens nog steeds) een heel menselijke geleerde, een gezellige Mr. Chips, die zonde reën enkele formules te gebruiken of zich ooit te verliezen in de nevelige hoogten der wetenschap, over de practijk van de statistiek vertelde en die het doel bereikte dat de leiding van ons bedrijf zich waarschijnlijk gesteld had, namelijk aan te tonen dat statistiek een onmisbaar hulpmiddel voor de bedrijfsvoering is.

Statistiek is vooral zijn gezond verstand gebruiken (ofschoon dat niet zo eenvoudig is als het lijkt, omdat gezond verstand één der meest schaarse dingen der wereld is). Enkele der vele wijsheden die wij aanhoorden waren:

Bij kwaliteitscontrole dient men er naar te streven om het productieproces te leren beheersen zonder zich te laten afleiden door het product dat men op een bepaald ogenblik aan het maken is.

Men moet zich niet verbeelden dat steekproefcontrole een middel tegen alle denkbare kwalen is.

Samenwerking tussen ontwerpafdelingen en productieafdelingen is broodnodig. Ontwerpers hebben de eigenschap altijd hogere eisen te stellen (in de vorm van aan te houden toleranties) dan in de practijk nodig of mogelijk is.

Maten zijn niet absoluut. Kalibers zijn ook

Vrijwel iedere week komt een groep ERRES-handelaren op excursie. De heren bij de radioband.

aan slijtage onderhevig.

Dr. Dudding illustreerde zijn smakelijk betoog met voorbeelden uit de practijk. Bijvoorbeeld de fabricage van condensatoren, waar men te kampen had met een uitval van 35 % en waar een steekproefcontrole in het eerste stadium achteraf voldoende bleek te zijn om dit uitval terug te brengen tot enkele procenten. Toen de meisjes, die de condensatoren wikkelden, op controlekaarten konden zien hoe de kwaliteit van hun werk was, daalde het uitvalpercentage onmiddellijk. Dr. Dudding somde een aantal elementaire waarheden op, die op de toepassing van statistische methoden betrekking hebben en die ook vervat zijn in het boekje van zijn hand, dat in onze bedrijfsbibliotheek aanwezig is. Hij heeft in ieder geval kans gezien om zijn dorst onderwerp op zo smakelijke wijze te behandelen, dat alle aanwezigen voor de statistiek gewonnen zijn.

Een resultaat dat ons slechts tot tevredenheid kan stemmen.

DEN HAAG

EEN MOOIE REGELING LOOPT GEVAAR misbruik bij verlof voor doktersbezoek

Ongeveer twee jaar geleden heeft De Kern de directie verzocht een financiële regeling te treffen voor hen, die naar de dokter moesten. Deze regeling is getroffen en heeft een tijdelijk karakter. Hij bestaat uit twee uur verlof rekening fabriek voor hen, die bovenwettelijk verzekerd zijn en onder de volgende voorwaarden:

- verlofbriefje vooraf bij elk doktersbezoek laten tekenen door de medische dienst;
- verlofbriefje en absentiekaart vooraf (voor elk doktersbezoek) laten tekenen door afdeling arbeid;
- bij misbruik wordt de regeling ingetrokken.

Men zal het er mee eens zijn, dat dit een

prettige maatregel is, waar men wat je noemt, zuinig op moet zijn.

Het is daarom ergerlijk, dat er lieden zijn, die menen er misbruik van te moeten maken. Zo is het kort geleden gebeurd, dat iemand in de metaalvleugel meende, wel gebruik te kunnen maken van deze regeling voor behartiging van privé zaken.

Het is ook bekend, dat sommige mensen speciaal op Zaterdagmorgen naar de dokter gaan en dan verder voor eigen rekening wegblijven; het kost dan maar 2 uur. Het behoeft geen betoog, dat tegen overtreders streng zal worden opgetreden, omdat wij niet toestaan, dat een gunstige regeling voor het gehele personeel door enkelen te niet gedaan zou worden.

Jaarvergadering Spaarfonds

Prae-advies van de Commissie van controle

Dames en heren deelnemers in de Stichting Spaarfonds voor Personeel van de Naarmloze Vennootschap voorheen Van der Heem & Bloemsma, 's-Gravenhage.

Overeenkomstig artikel 37 sub 3 van het reglement van het Spaarfonds hebben wij hiermede het genoegen u prae-advies uit te brengen over de bescheiden bedoeld in artikel 29 van dit reglement.

Door ons werden de boeken en bescheiden over het boekjaar 1949 gecontroleerd en het is ons aangenaam u te kunnen verklaren, dat deze steeds in orde werden bevonden.

De aan het jaarverslag toegevoegde Winst- en Verliesrekening en Balans geven de toestand van het Spaarfonds per 31 December 1949 juist weer.

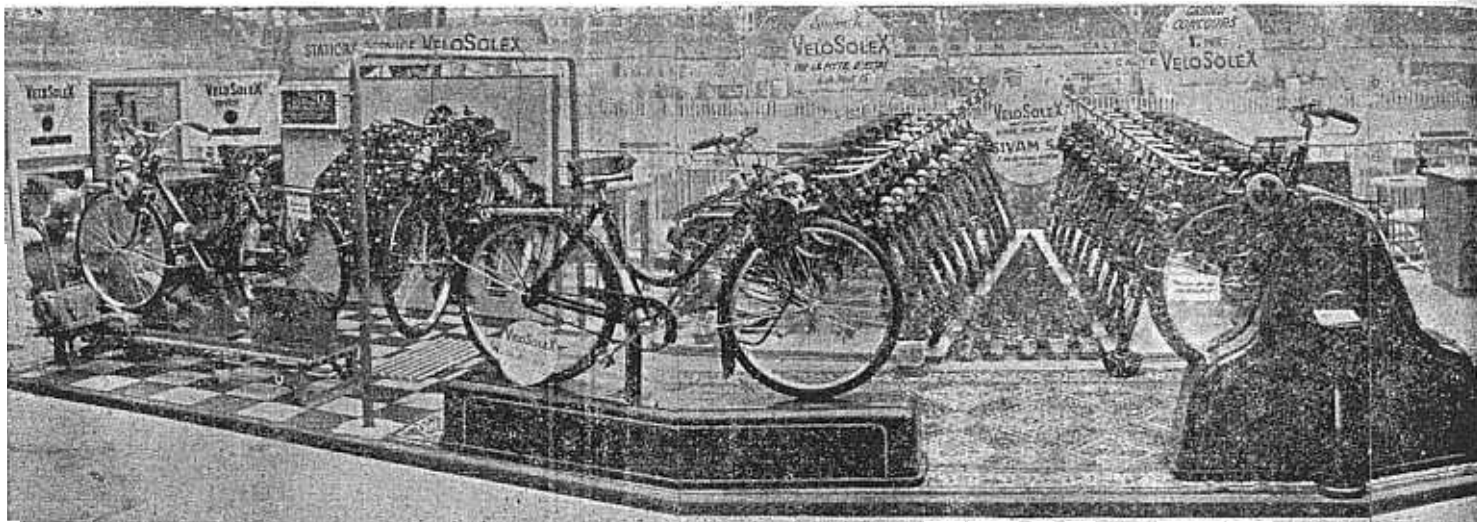
Wij adviseren u dan ook tot vaststelling van genoemde stukken over te gaan.

De jaarlijkse algemene vergadering van deelnemers in de Stichting Spaarfonds van personeel is vastgesteld op Maandag 24 April 1950, des avonds te 17.15 uur. Zie voor nadere bijzonderheden het mededelingenbord en de publicatie in het VDH-tje.

WAT HOOR IK DAAR?

Onder deze titel is een ERRES Stationsnamenlijst uitgegeven. Het is een aardig vouwblad van ivoor carton, dat de nieuwe stationsnummering van 15 Maart 1950 af vermeldt.

Aan elk personeelslid mag 1 exemplaar veerstrekt worden. Afhalen op het Kernspreekuur: Maandag 24 April 1950, in wachtkamer 1, begane grond. Bij de Kroon eveneens op het spreekuur.

VELOSOLEX IN ZWITSERLAND

Eén van de inzendingen op de enige tijd geleden te Genève gehouden Salon de l'Automobile was die van de Zwitserse VéloSolex, welke maatschappij belast is met de verkoop van de voor Zwitserland door de beroemde Hispano Suiza-fabrieken vervaardigde VéloSolexjes. Zelfs in dit bergland blijkt voor de Solex een markt te zijn. Interessant is de service-kaart, welke rechts op de foto zichtbaar is en welke toont hoe een net van Solex Servicestations geleidelijk aan Europa overspant. In Frankrijk, Nederland, Zwitserland en Noord-Italië bestaat reeds een uitgebreide organisatie. Engeland is nog in opkomst, evenals Amerika.

De grootste trekpers ter wereld besteld door Lockheed (U.S.A.)

De heer H. E. Rijkers, onderdirecteur afdeling productie van de Lockheed Aircraft Corporation te Burbank, Californië, heeft medegedeeld, dat zijn "fabriek de grootste hydraulische trekpers ter wereld heeft besteld bij de Birdsboro Steel Foundry and Machine Co.

Deze pers zal worden gebruikt voor de bewerking van platen metaal, welke gebruikt worden bij de productie van vliegtuigen.

Door enige handgrepen kan één man de kracht van deze pers in beweging brengen, welke gelijk is aan het gewicht van een slagkruiser of van 5.330 normale auto's.

Met de 200 ton Hufford trekpers en de 20 ton Ceco pers zal de nieuwe pers Lockheeds „grote drie" vormen. Hij zal deze maatschappij in staat stellen werk te fabriceren, dat met de huidige fabrieksoutillage van welke andere vliegtuigfabriek ook, kon worden gemaakt.

De drie grote persen en het nieuwe gebouw, waarin zij worden ondergebracht, vormen een investering van \$ 2.000.000.—, welk bedrag deel uitmaakt van de bedrijfswinst, die wordt gebruikt om een twee jaar geleden begonnen uitvoering van het modernisatieplan te bekostigen.

Druk van 8.000 ton

De nieuwe pers zal een druk kunnen uitoefenen van 8.000 ton en de afmetingen van de stempelruimte bedragen 9.25 m van links naar rechts en 3.05 m van voor naar achter. Hij is even hoog als een gebouw van 3 verdiepingen en rijst 10.98 m boven de grond uit, terwijl de fundatie 3.66 m onder de grond in gewapend beton bevestigd wordt. Het gewicht van pers en fundatie samen zal meer dan 1.362.000 kg bedragen en is gelijk aan het gewicht van een goederentrein, bestaande uit een bijzonder zware locomotief en 47 stalen wagons.

Eén man kan de reus bedienen, maar op elke hoek bevinden zich beveiligings-handgrepen, zodat de veiligheid goed wordt gewaarborgd.

De pers zal vroeg in het najaar worden afgeleverd, waarna men ongeveer 70 dagen zal

nodig hebben om het gevaarte te monteren en te beproeven, zodat men verwacht, dat hij op 15 December in gebruik genomen zal worden.

Waarom schaft Lockheed deze pers aan?

De tegenwoordige machines stellen bepaalde grenzen aan de capaciteit van de fabriek en als Lockheed tegemoet wil komen aan de eisen, welke de constructie van zeer snelle en lichte vliegtuigen stelt, dan moet zij een pers van een dergelijke capaciteit hebben.

Sommige aluminium-alliages en roestvrij staal zijn moeilijk te verwerken en met de huidige outillage is dit in het geheel niet mogelijk. De nieuwe pers zal Lockheed evenwel in staat stellen alle soorten alliages in alle maten te verwerken. Op het ogenblik bijvoorbeeld koopt de fabriek aluminium platen van 1.80 m breed, maar binnenkort zullen de leveranciers platen van 3 m breedte aanbieden, welke met de nieuwe pers kunnen worden bewerkt.

Minder klinknagels

Bij de oude persen konden dus slechts betrekkelijk kleine platen worden gebruikt, welke door middel van ontelbare klinknagels aan elkaar werden verbonden. Dit was een kostbare en tijdverslindende methode, waardoor bovendien het gewicht van de vliegtuigen werd vergroot. De nieuwe pers geeft de fabriek de gelegenheid om nieuwe en ongebruikelijke vormen te vervaardigen zonder een veelheid van klinknagels en andere versterkingen. Het gladmaken van de vliegtuig huid is nu ook vergemakkelijkt. Straalvliegtuigen gaan meer en meer buitenboord brandstoftanks gebruiken, aangezien de vleugels dunner worden. Deze buitengewoon grote tanks, welke nu worden gebruikt voor de F-90 en de P2V, vereisen het gebruik van een zeer krachtige pers.

Door nú te kopen kan Lockheed bij de bouw van een nieuwe fabrieksvleugel rekening houden met de zeer zware vloerconstructie, zodat de montage van de pers kan gebeuren zonder onderbreking van de werkzaam-

Wij zijn, met recht, trots op onze grootste machine, de 250 tons hydraulische pers, die het pièce-de-résistance van de afdeling plaatbewerking van onze fabriek Maanweg vormt.

Deze schüller mag dan naar onze mening een hele knaap zijn, hij verzinkt in het niet naast de 8.000 tons pers, die de Lockheed Aircraft te Burbank (Californië) heeft besteld, die de grootste hydraulische pers ter wereld heet te zijn (wat achter het ijzeren gordijn staat natuurlijk buiten beschouwing gelaten).

Het volgende verhaal ontleen wij, met dank aan de K.L.M., aan de Wolkennidder, het personeelsorgaan van onze nationale luchtvaartmaatschappij.

heden.

Lockheed is er van overtuigd, dat mede door de beoogde experimenten en het werk voor derden de pers voortdurend in gebruik zal zijn.

De pers weegt 677.342 kg, zonder fundatie. Niet alleen het gewicht is enorm, maar ook de kosten van vervoer en montage, welke \$ 105.315 zullen bedragen. Het onderstel en het bovenstuk wegen elk 150 ton en een zijstuk laat de schaal tot 185 ton doorslaan. De voornaamste onderdelen gaan per spoor en enkele lichtere gaan per boot door het Panamakanaal, om in San Pedro te worden gelost. Vandaar gaan zij met speciale vrachtwagens naar de fabriek. Over de aankoop van dit machtig stuk gereedschap is een jaar lang geconfereerd en de aanschafprijis bedraagt: \$ 750.000.—.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

Deze week .

D.A.F.

... was de (in onze ogen) belangrijkste gebeurtenis voor ons dichtbevolkt landje wel de opening van de D.A.F. automobielfabriek te Eindhoven. Naar onze mening heeft dit belangrijke gebeuren in de dagbladders minder de aandacht getrokken dan dit prachtige initiatief verdiende.

Van Doorne heeft hier door eigen durf en doorzettingsvermogen werkgelegenheid geschapen voor honderden landgenoten. Er is in vele opzichten een vergelijking met ons eigen bedrijf te trekken. Ook hier een begin „in het schuurtje" en in enkele decennia een uitbreiding tot een belangrijk peil. Aan D.A.F. onze gelukwensen.

ter verklaring

Wij zijn ons bewust met het opnemen van deze roman in ons zakelijke VDH-tje een nieuwe koers in te slaan. Wim den Boon, redacteur van „Goed Wonen”, heeft in dit verhaal (dat volgende week wordt vervolgd) een uiteenzetting gegeven van de gedachten die aan het streven van Goed Wonen ten grondslag liggen. Goed Wonen is iets wat wij allen graag doen, als wij vergissingen begaan is dat goeddeels te wijten aan verkeerde voorlichting en verkeerd begrip.

Goed Wonen heeft de moed gehad in ons conventionele land de strijd aan te binden tegen de wansmaak en imitatiestijl, tegen balpoten en Old Finish. Het is een ondankbaar werk, want niemand vindt het leuk op zijn feilen te worden gewezen en het is droevig achteraf te ontdekken, dat datgene wat men bij zijn trouwen leuk en stijlvol vond, bij beter inzicht stijlloos en ondoelmatig blijkt te zijn. Goed Wonen vecht voor beter begrip en aangezien men heel goed inziet, dat afkammen van het bestaande geen zin heeft als men er niet iets beters voor in de plaats weet te stellen, maakt men dus tegelijkertijd propaganda voor goede meubels, goede gebruiksvoorwerpen, goede woning-inrichting.

De Kern heeft gemeend er goed aan te doen „Goed Wonen” eens uit te nodigen zijn inzichten ook aan ons personeel te vertellen. Uiteindelijk is ieder vrij om te doen en laten wat hij wil en kan men de theorieën van Goed Wonen aanhoren en het er al of niet mee eens zijn.

Om de zaken beter toe te lichten zal er een kleine expositie worden ingericht van meubels (huiskamer en slaapkamer) en siervoorwerpen die Goed Wonen door vorm, constructie en prijs wil aanbevelen. Men kan dus zelf zien hoe het, volgens Goed Wonen, wel moet.

Wij herhalen, dat de lieden van Goed Wonen geen gevaarlijke nieuwlichters of radicalen zijn, die zwaaiende met balpoten alles verwerpen wat tot dusverre voor mooi werd gehouden. Integendeel, zij propageren het gezonde verstand en de zin voor eenvoud, die nog steeds het kenmerk van het ware is.

Daarom verwachten wij 10 Mei een groot aantal toehoorders.

RECTIFICATIE

In ons nummer van vorige week stond als onderschrift bij de werktuigmachine op pagina 3: „boormachine voor Solox-cylinders”. De meeste lezers zullen begrepen hebben, dat de zetter zich hier vergist heeft en dat bedoeld werd: „hoonmachine voor Solox-cylinders”.

Ter verduidelijking: boren is het maken van een gat, honen is het nauwkeurig uitslijpen van een reeds geboord gat.

Vóór hun verlovingstijd hadden zij zich dit als ideaal voorgesteld.

EEN ROMAN

door Wim den Boon, redacteur „Goed Wonen”

Nadat ze eenmaal aan elkaar voorgesteld waren was alles merkwaardig vlot verlopen. Direct het eerste gesprek had al aan het licht gebracht dat ze over alle dingen dezelfde mening hadden. En als ze over een bepaald onderwerp geen mening hadden, dan hadden ze die ook geen van beiden. Wederzijdse families vonden elkaar uitstekend geschikt om via de jongelui in contact te komen.

Als dit dan ook een gewone roman was, zouden we kunnen volstaan met het bekende „en ze leefden lang en gelukkig”.

Maar het leven is dikwijls heel anders dan een roman en daarom begint ons verhaal eigenlijk pas waar de meeste ophouden.

En zo gebeurde het dan, dat als een van de eerste geschenken een enveloppe met inhoud binnenkwam. Die inhoud bestond uit een briefje van tante, waarin ze in heel beminlijke, maar toch zeer duidelijke, woorden te kennen gaf, dat zij deze manier van geschenken geven niet apprecieerde, maar omdat ze de tegenwoordige jeugd helemaal niet meer begreep er dan tenslotte toch maar toe was overgegaan en hoopte dat de lieve nicht en de aanstaande neef naar eigen genoegen een van hun gewenste cadeaux ervoor zouden kunnen kopen. Bij dit briefje was dan ook een cheque ingesloten. Een week later kon tante al een hartelijk en welgemeend briefje ontvangen, waarin vermeld werd, dat haar cadeau als eerste in zijn soort was binnengekomen en dat dit aanleiding geweest was om samen heerlijk te gaan winkelen, en dat toen hun beider beslissing gevallen was op een schatje van een lepelrekje met twaalf zilveren mollepelstjes.

„Denkt u ook niet, tante, dat dit alleraardigst zal staan aan de wand, als we straks eens een eigen huis hebben!”

Ze waren ook verrukt van het schemerlampje van een vriendin gekregen, dat bestond uit een crème met goud gelakt voetje waarop een rose kapje, in zachte plooijs bijeengebonden door een fluwelen strikje

in donker blauw. Twee broers, die in het timmerbedrijf werkzaam waren, beloofden een kloostertafel te maken. En zo kwam het jonge huishouden al aardig voor elkaar. Ze hadden nu ook al drie Delfts blauwe borden, een doek voor boven de schoorsteen en een aantal siervazen gekregen.

Na de feestelijkheden hebben zij de balans eens opgemaakt om uit te maken hoe zij nu verder moesten gaan met hun inrichting. Zijn idee was, dat bij een kloostertafel ook kloosterstoelen hoorden, maar, en hier waagde hij een ondeugend grapje, dat hij toch niet van plan was een kloosterleven te gaan leiden. Ze hebben hier heerlijk om kunnen lachen. Het was ook te gek. Dat had er natuurlijk niets mee te maken. Je hoeft toch niet te ménen wat je in je huis doet! En daarom werd besloten op gothische stoelen met een wapen in de rugleuning gesneden. Het probleem van de verlichting was heel spoedig opgelost. Ze wisten een scheepssloperijen daar zouden ze een oud stuurwiel kopen. Hierop zouden ze een aantal elektrische kaarsen monteren, waarop ze kapjes zouden zetten, en het geheel zouden ze met echte kettingen ophangen.

Dit idee werd zo gretig aanvaard, dat ze al spoedig aan het werk gingen om het uit te voeren. Het kostte heel wat avondurtjes, maar na verloop van tijd hadden ze dan toch een geweldig zware en omvangrijke lamp. Haar slaapkamerje werd ingericht tot opslagruimte. Ze waren echter zo trots op hun prestatie, waar het de lamp betrof, dat ze besloten deze niet in te pakken, maar in het kamerje op te hangen. Vader moest ervoor op het zoldertje klimmen om een extra versterkings-bintje aan te brengen, omdat men bang was, dat het plafond de vracht niet zou kunnen dragen. Iedere avond kon ze nu al genieten van het pronkstuk, al was het wel wat lastig dat ze steeds moest bukken om er onder door te kunnen lopen en dat er van de ruimte in het kamerje niet veel overbleef.

Een dame, die een kennis van een kennis

EEN ROMAN

Vervolg van pag. 1

Een voorbeeld van de richting waarin ze nu hun meubelen zoeken.

van een familielid was, bood hun de helft van haar huis aan. Opgetogen over zulk een onverwachte meevaller, spraken zij af dat zij allereerst kennis zou gaan maken en het huis gaan bekijken.

Popelend van nieuwsgierigheid kwam hij des avonds uit kantoor even langs om de uitslag te horen.

Ja, het was geweldig meegevallen. Grote kamers, flinke ramen, veel zon. Het was gewoonweg een unicum in deze tijd. Het was nog een huis dat even vóór de oorlog gebouwd was, dus helemaal nog niet oud. En de buurt was erg netjes. Alleen... ja, hoe moest ze het zeggen. Ze wist niet of ze nu erg blij moest zijn of niet. Voor het eerst in al die tijd dat ze elkaar nu kenden was er bij haar een twijfel ontstaan of ze nu wel juist gedaan hadden met alles wat ze gekocht hadden.

Natuurlijk keek hij verbaasd op, trachtte direct haar zelfvertrouwen te herstellen door te beweren, dat het natuurlijk onzin was, wat ze nu in haar hoofd haalde. Hoe kwam ze aan die onzin? Wat was er gebeurd? En onder het genot van een heerlijk huilbuitje en een nat zakdoekje vertelde zij van de vriendelijke oude dame, die haar ontvangen had. Ze hadden een kopje thee gedronken en heerlijk zitten praten over alles en nog wat, vooral over hun toekomstige huis.

Toen ze verteld had van hun mooie lamp en de kloostertafel, etc., had die mevrouw een heel vreemd antwoord gegeven. „Wat jammer“, had ze gezegd. Ze had er niets van begrepen. Hoe kan iemand nu zo iets zeggen? En toch was het een allervriendelijkste dame. En hier moest ze alweer een paar tranen vergieten, die hij mocht helpen afdrogen.

Spontaan noemde hij „dat oude mens“ een vervelende bemoeial. Maar daar wou ze toch beslist niets van weten. En zowaar zouden ze nu voor de eerste keer ruzie gekregen hebben.

Toen heeft ze het gehele gesprek, zo goed als ze maar kon, oververteld. Mevrouw had van die kennis van de kennis van een familielid gehoord, dat zij een paar flinke jongelui waren, die van aanpakken wisten. Dit had haar aangetrokken en toen zij toch veranderingen in haar woning kreeg, direct aan hen gedacht. Ze wilde wel graag dergelijke flinke mensen helpen.

„Dat zij dan ook geantwoord had „Wat jammer“ sloeg niet alleen op het feit, dat zij zelf niet van dergelijke meubelen en lampen hield, maar vooral op het feit, dat zij zich zelf vergist had. Ze bedoelde zeer zeker geen aanmerking te maken op een ander-mans beleid, maar het was zulk een tegen-valler voor haar, dat ze eigenlijk al iets gezegd had voor zij wist wat ze deed.

Ook dit moest toen weer duidelijk gemaakt worden. In heel voorzichtige bewoordingen en met veel verontschuldigen werd er toen gezegd, dat zij van flinke jongelui verwacht had, dat zij „positief flink“ zouden zijn, en niet „negatief flink“. Ze stelde het zeer op prijs, dat de jongelui hun geld niet verdedden aan onnozele pleziertjes en waar-deloze opschik, maar dit alles was toch nog niet genoeg. Door de keuze van hun meubelen en andere gebruiksvoorwerpen hadden ze blijk gegeven, dat ze niet het leven ingingen, maar er zich juist voor terugtrokken. Alle dingen moesten niet-echt zijn. De lamp was geen echte licht-brenger, en ook geen echt stuurwiel meer, de kaarsen waren geen echte kaarsen en ook geen eerlijke elektrische lampjes meer etc. Als ze zo door zouden gaan zou het hele interieur onecht worden en alles wat onecht was daar hield mevrouw niet van. Zij hield toch ook niet van papieren kunstbloemen?

En wat ging er gebeuren als er nu eens kinderen zouden moeten opgroeien in zo'n valse omgeving? Dan zouden ze dus met opzet die kinderen helemaal in een onechte, een verwrongen sfeer, doen opgroeien! Waarom zouden ze die kinderen dan toch al die ballast in het leven meegeven waarvan ze eigenlijk niets anders dan nadeel zouden ondervinden?

Hoe kunnen we verwachten, dat er in de wereld iets verbeterd zal worden als wij zelf alleen maar trachten ons van die wereld af te zonderen?

En toen had ze een heel dom weerwoord gegeven. Ze had gezegd: „Maar ik vind al die moderne dingen zo koud en zo kaal. Het is allemaal zo ongezeellig.“ Waarop die mevrouw alleen maar geglimlacht had en even in de kamer rondom zich wees. „Vind je het hier zo ongezeellig?“

Als ze er aan terugdenkt krijgt ze nog een kleur als vuur. Hoe had ze dat toch kunnen zeggen! De kamer was allergezeelligst, was vrolijk en prettig. En toen waren ze die dingen eens nader gaan bekijken.

Er stond een eenvoudige rechthoekige tafel van een lichtbruine houtsoort. Er lag niet eens een tafelkleed op. Het blad was van donkerbruin linoleum. Er stond een oude witte stroopkan op met wat takjes van een heester uit de tuin. Om die tafel stonden een paar donkerrood geverfde stoelen met biezen zittingen. Boven de tafel, die niet in het midden van de kamer stond, hing geen lamp. Aan de wand was een z.g. schaarlamp bevestigd. Zo maar een soort kantoorlamp.

Die kon ze boven de tafel trekken als het nodig was, anders gebruikte ze hem voor indirecte verlichting.

Het dressoir was niet veel meer dan een eenvoudige kist op poten, zoals ze het zelf noemde, maar het was meer dan genoeg. Ze had er een heel eenvoudig wit servies op staan en een tenen mandje met appels. Het zitje bestond uit twee rottanstoeltjes, een heel oude en wat uitgezakte leren clubfauteuil („Nog van mijn vader“) en een platte divan, zonder kop, waarover een blauw wollen kleed. De gordijnen waren van blank linnen. Op de grond een mat van cocos.

Eigenlijk was alles zo ontzettend eenvoudig.

Geen enkel ding was echt „mooi“ gemaakt.

Aan de wand hingen een paar grote platen met veel kleuren (de ene plaat had blauwe paarden, wat toch wel erg gek was), maar verder waren de wanden heel licht.

Alle dingen die wij nu juist zo mooi vinden, waren er niet aanwezig. Alles was anders, en toch was het echt gezellig. Toen had ze aan die mevrouw gevraagd hoe het toch kwam dat ze zo dikwijls bij mensen in huis geweest was die ook blanke meubelen hadden, maar dat het daar zo akelig kil geweest was, terwijl ze hier niet eens gezien had dat alles ook „modern“ was.

Toen had die mevrouw geantwoord, dat dit kwam doordat de meeste mensen nog niet met de dingen om konden gaan. Ze wisten niet dat alles geleerd moet worden. Men moet van binnenuit eerst de behoefte hebben om dit leven aan te durven, dus levensmoed hebben. En dan komt er nog bij dat men weer helemaal leren moet om met de materialen, met de kleuren en de vormen om te gaan. We zijn het helemaal verleerd om zelf een goede combinatie te maken, we leven zo in een sleur, ook al denken we dat we geweldig origineel zijn door nu eens een andere lamp te maken dan iedereen heeft.

We doen de dingen niet meer uit overtuiging, en dat is het eerste wat van flinke jongelui verwacht wordt.

Het was voor hem heel moeilijk om dit gesprek, dat hij uit de tweede hand moest vernemen, goed te kunnen volgen. Hij begreep nog niet dat zij in haar hart eigenlijk al veranderd was en alleen nog een klein beetje hulp nodig had om helemaal „ja“ te kunnen zeggen. Hij vond het oneerlijk tegen jezelf, om de ene dag dit en de andere dag dat te zeggen.

En daarom duurde dit gesprek die avond wel zeer lang. Maar ze moesten dit toch eerst samen uitvechten. Ze konden en wilden hier geen derden bij raadplegen. Dit was voorlopig hun zaak.

En ze hebben het uitgevochten en daarbij een glansrijke overwinning behaald. Ze hebben besloten alles anders te gaan doen. Ze zijn alle dingen anders gaan bekijken. De lamp hebben ze eigenhandig naar een venter gebracht, zomaar zonder er een traan bij te laten.

Meer moeite hadden ze met de schemerlampjes, siervazen, Delftse borden en geborduurde kleedjes.

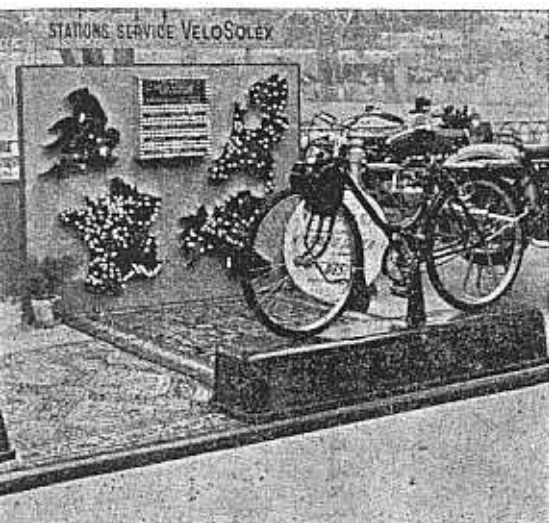
Toen bleek dat het hun zaak niet meer alleen was. Er moest ontzettend veel gesproken, uitgelegd en verklaard worden aan vrienden en kennissen. Het was heel moeilijk. Ze waren altijd zo aardig en meegaand en gezellig geweest en nu werden ze zo eigengereid en zo zelfbewust.

En toen voor de tweede keer een verlanglijstje in zee ging stonden er ongeveer dezelfde woorden in, maar ze hadden nu een geheel andere betekenis gekregen.

Nu ze in hun eigen huisje al weer geruime tijd wonen, kwam hij een keer tot de volgende conclusie: Ik geloof dat er nog veel meer is wat we doen moeten. Vroeger vonden we alles van en om onszelf zo vreselijk belangrijk. Nu we zo ver zijn dat we begripen, dat al die dingen toch heus niet zo belangrijk zijn en we doodeenvoudige meubelen gekocht hebben, nu wordt me iedere dag alles veel duidelijker. We zijn nog lang niet klaar. Er is nog veel meer in het leven. Die meubelen zijn alleen maar het gevolg van een andere kijk op het leven.

WIM DEN BOON

Red. secr. „Goed Wonen“.

R.A.I.

Te Amsterdam werd de tweede R.A.I. automobieltonstelling gehouden. De eerste, die van bedrijfsautomobielen, was een volledig succes. De tweede zal het dunkt ons ook wel worden, want wie verlustigt zich niet gaarne in de aanblik van al dat blinkende schoons, dat personen-automobil heet. STOKVIS is ook op deze tweede R.A.I. imponerend vertegenwoordigd met zijn stands die 1/8 van het oppervlak beslaan en waar de merken Austin, Chrysler, Plymouth schitteren.

Wat voor ons nog belangrijker is: Er komt dit jaar nog een derde R.A.I. en wel een voor rijwielen, motorrijwielen en autorijwielen. Hij zal eveneens te Amsterdam gehouden worden van 17 tot 26 November. Het zal de eerste na-oorlogse Nederlandse rijwiel- en motortentoonstelling zijn en gezien de enorme opgang van het autorijwiel, zal het er niet aan belangstelling ontbreken.

Tulpenralley

Van de R.A.I. naar de rally is maar een stap. De tulpenralley, voor ons land in publiciteitsopzicht zeer belangrijk, is bij het schrijven van deze regels in volle gang en ieder ogenblik kunnen de deelnemers thuis verwacht worden in een Holland, waar de Lente triomfen viert en de tulpen inderdaad bloeien.

Wij volgen de rally met iets meer dan gewone aandacht, omdat onze vriend Pellikaan, chef afdeling publiciteit van Stokvis, op Austin meerijdt en voor zover wij weten, nog niet tegen een boom een roemloos einde gevonden heeft (hoewel zo iets ook publiciteit oplevert).

Tafelgerei in grote cantine

In de grote cantine werd tot nog toe gegeten zonder borden, messen of vorken. In de kleine cantine werd dit eetgerei wel ter beschikking gesteld. Dit heeft De Kern aanleiding gegeven aan de directie te verzoeken om ook in de grote cantine eetgerei beschikbaar te stellen.

Alvorens tot de aanschaffing van de hiervoor benodigde aanzienlijke hoeveelheid eetgerei wordt overgegaan wil men door een proefneming vaststellen of er daadwerkelijk belangstelling voor borden, messen en eventueel vorken bestaat.

Daarom zal Maandag aanstaande een voorlopig kleine hoeveelheid eetgerei aan de toonbank verkrijgbaar zijn.

De Kern hoopt, dat de belangstelling voor het eten van bord en met mes inplaats van zo uit het papiertje, zo groot zal zijn, dat binnenkort tot aanschaffing van meer serviesgoed moet worden overgegaan. Eet smakelijk!

Fabriek UTRECHT

IDEEËNBUS DOET OPGELD

De ideeënbus te Utrecht blijft zich in een verkwikkende belangstelling verheugen. Uit alle afdelingen worden voorstellen ingezonden en de commissie heeft het druk met het toekennen van premies of het afwijzen van voorstellen.

Degenen, wier inzending beloond werd, zullen in de premie reeds een aansporing hebben gevonden om voort te gaan.

Zij, wier inzendingen om onverschillig welke reden niet voor een premie in aanmerking konden komen, zullen een volgende maal wellicht meer succes hebben.

Wij behoeven geen van allen de illusie te koesteren een tweede Edison of Ericsson te zijn; uitvindingen zullen wij wel niet op onze naam brengen, maar dat wordt ook niet verwacht. Het gaat om de kleine verbeteringen in methode, waardoor sneller, veiliger wordt gewerkt, een beter product wordt verkregen of op enigerlei andere wijze een besparing wordt verkregen.

Volhouden dus maar.

Deze week werden de volgende ideeën beloond:

WAT KOST DAT?

De heer B. de Man Lapidosth van afdeling draaijerij heeft de nauwkeurigste beantwoording ingezonden van de gestelde vragen omtrent de motorkap van de handstofzuiger SZ 20 en daarmee de prijs van f 2.50 gewonnen.

Voortaan zullen de antwoorden en zonodig de prijzen in de vitrine bekend gemaakt worden. De oproep om vooral de ideeënbus niet te vergeten vond zijn beantwoording in de inzending van een achttal ideeën. Hierdoor is sedert het begin van de actie voor de idee het aantal tot achtenveertig gestegen.

In de hal van het trappenhuis is een nieuwe ideeënbus geplaatst, waardoor naar wij hopen het aantal inzendingen nog zal toenemen.

Ook de dames worden uitgenodigd het goede voorbeeld van de heren te volgen en na te gaan of ze mogelijk ook een idee kunnen inzenden.

Verkiezingen Utrecht

In verband met de verkiezingen voor de Provinciale Staten zal onze fabriek Utrecht op Woensdag 26 April om 15.42 (12 minuten over half vier) worden gesloten.

De verzuimde tijd van 15.42-17.00 komt voor rekening van de fabriek.

Aangezien de stembureaux tot 17.00 uur open zijn, heeft ieder voldoende gelegenheid zijn stem uit te brengen.

Voor de fabrieken Maanweg en De Kroon geldt een afzonderlijke regeling.

Burgerlijke Stand fabriek Utrecht

Geboren:

Margaretha Anna Jacoba, dochter van H. Sluijk, afdeling montage, op 12.4.1950.

Gehuwd:

L. C. v. d. Bor, afdeling Draaijerij, met P. van Steenderen, op 19 April 1950.

M. C. Engelen, afdeling Montage, met H. Schouten, op 19 April 1950.

Tentoonstelling

„Vrije tijds-besteding“

De datum van de tentoonstelling is vastgesteld op 8 Mei. Op deze datum houden we tevens de Bonte Avond.

Tijdens de pauze zal er dan gelegenheid zijn de tentoonstelling te bezichtigen.

Inzendingen t/m 6 Mei bij afdeling Sociale Zaken.

Dankbetuiging

Wij ontvingen een dankbetuiging voor Ziekentroost van W. E. Swart-Schulz, afdeling Montage.

Idee no. 43

Ingezonden door J. Holewijn, afdeling Service. Stelde voor een pertinaxring onder de waaier van HBM 61 aan te brengen, om zodoende aanlopen van de waaier tegen de staterspellen en vetuitslingering te voorkomen.

Conclusie: Dit voorstel is bruikbaar, alhoewel het type HBM 61 practisch uit de productie genomen en de voorgestelde ring bij de service reeds werd toegevoegd.

Premie f 5.—

*

Idee no. 53

Ingezonden door G. van Dijk, afdeling Montage. Stelde voor de plateaux dusdanig uit te voeren, dat steekwagens er van alle zijden onder gereden kunnen worden.

Conclusie: Idee wordt uitgevoerd en na 1, respectievelijk 2 jaren zal worden gezien welke voordelen het geboden heeft.

Voorlopige premie f 5.—

*

Idee no. 87

Ingezonden door J. de Kroef, afdeling Draaijerij. Deed een middel aan de hand om verschillende soorten ringetjes tijdens het revolverdraaien op te vangen.

Conclusie: Idee betekent besparing en is bruikbaar.

Premie f 12.50.

*

Idee no. 94

Ingezonden door S. W. J. Drijver, afdeling Draaijerij. Stelde voor de lengte van afstands-bussen te controleren met een kaliber in plaats van met een schuifmaat.

Conclusie: Idee is bruikbaar.

Premie f 2.50.

*

Bij het ter perse gaan van dit nummer kregen wij uit Utrecht bericht dat de Ideeëncommissie aldaar aan J. v. d. Toom van de afdeling Gereedschapmakerij een premie van f 55.— heeft toegekend voor idee no. 76, betreffende het combineren van verschillende volgpon-, afhak-, en buigstempels van diverse Solex-beugels.

Het idee is zeer bruikbaar en levert een besparing op.

In September kan de inzender een verzoek indienen tot herziening van de beloning. Als dan in de praktijk gebleken is dat de besparing aan de verwachtingen beantwoordt, kan eventueel een aanvullende premie worden toegekend.

INTREDINGEN

S. Göbel, afd. montage, op 13.4.1950.

J. A. Jansen, afd. stamperij, op 13.4.1950.

W. van Duuren, afd. montage, op 17.4.1950.

Mej. C. M. Wilson, afd. montage, op 17.4.50.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

WAT DOET DE KERN?

Een greep uit een Kern-agenda

Het lijkt De Kern goed om af en toe één of meer punten naar voren te brengen, die op de Kernvergaderingen behandeld werden. De Kern is de vertegenwoordiging van het personeel en alle VDH-ers hebben er recht op, te weten wat hun vertegenwoordigers alzo bespreken.

Volkshogeschoolwerk.

Twee bestuursleden van De Kern, de heren Stoffels en Camphuysen, waren op 27 en 28 Maart 1950 op de Volkshogeschool te Eerbeek. Er werd een tweedaagse conferentie gehouden speciaal voor leden van fabriekskernen. Eén van de sprekers was onze chef personeelszaken dr. Scheurer. Twee dames-Kernleden, mej. Mostert en mej. Becude, zijn van 13—25 Maart 1950 in „Olaertduyn" te Rockanje geweest voor een cursus over „De vrouw en haar werk". Hierbij wordt opgemerkt, dat behalve Kernleden ook andere werknemers of -neemsters een V.H.-cursus kunnen volgen. Zij, die er interesse voor hebben, kunnen zich opgeven bij mej. Groeneweg. Te zijner tijd wordt dan met de chef uitgemaakt of het werk het toelaat.

Jaarvergadering Spaarfonds 24.4.1950

De Kernleden plus de Kerncandidaten vormen tezamen de ledenraad van de Stichting Spaarfonds. Natuurlijk zijn alle deelnemers van het Spaarfonds op de jaarvergadering hartelijk welkom. Maar voor de ledenraad is het toch wel erg belangrijk om te weten hoe het Spaarfonds in 1949 reilde en zeilde.

Verslagen wisselen

Van De Kern Utrecht kwam het verzoek, dat de drie Kerns elkaar copie zouden zenden van de Kernagenda's. De Kern Maanweg wil verder gaan en elkaar de verslagen toezenden, om zodoende over en weer op de hoogte te zijn van de punten die aan de orde zijn.

Vergadering met kandidaten

De Kern wil de goede gewoonte van de vorige Kerns overnemen om éénmaal per drie of vier maanden in een vergadering met de kandidaten eens te praten over het Kernwerk en wat er zoal aan vast zit. De eerste vergadering is op Woensdag 3 Mei aanstaande.

Bedrijfskleding.

Hierover werd al meerdere malen gediscussieerd. Zolang de prijzen van bedrijfskleding zo hoog zijn, kan men niet praten over uniforme bedrijfskleding.

Inrichting fabriekscantine

Er werd een concreet voorstel voor de directie uitgewerkt, om zonder ingrijpende wijzigingen de fabriekscantine een gezelliger aanzien te geven.

Lectuur en spel in de fabriekscantine

Voor degenen die hun wachttijden in de fabriekscantine moeten doorbrengen, zullen wat damspelen en wat lectuur aangeschaft worden, zodat zij de tijd niet met kaartspel behoeven te doden.

VERKIEZINGEN

In verband met de verkiezingen voor de Provinciale Staten, zullen onze fabrieken Maanweg en De Kroon op Woensdag 26 April aanstaande om 15.00 uur gesloten worden.

De verzuimde tijd van 15.00—17.00 uur komt voor rekening van de fabriek. Aangezien de stembureaux tot 17.00 uur open zijn, heeft ieder dan voldoende gelegenheid zijn stem uit te brengen.

Voor Utrecht geldt een andere regeling.

RECORDSTAMP

In de stamperij is onlangs een record gevestigd, doordat een rotor- en statorstempel, vervaardigd door de gereedschappmakerij, bij de eerste stamp een productie maakte van 250.000 stuks (een kwart miljoen), alvorens het moest worden geslepen. Een record, dat een felicitatie waard is: niet alleen aan de stempelmaker (H. P. van Beveren), die dit werkstuk leverde, doch evenzeer aan allen, die met dit stempel werkten of die op enigerlei wijze bij deze prestatie betrokken waren.

Een kwart miljoen stuks met één stempel is, naar ons van deskundige zijde verzekerd werd, een uitermate hoge productie. Hier bij VDH is het nog nooit eerder gepresteerd.

BUDGETTERING GEREEDSCHAPMAKERIJ

Elk kwartaal vergadert de directie met de vertrouwensgroep uit de gereedschappmakerij om de budgetresultaten van de afgelopen drie maanden te bespreken.

Op de vergadering, die 14 April werd gehouden, zijn de volgende punten behandeld:

Reparatie

De hoeveelheid reparatiewerk neemt de laatste tijd steeds toe door de hogere bezetting van plaatwerkerij en draaierij. Besloten werd het budget voor het volgende kwartaal te verhogen. Door de inrichting van een gereedschappmagazijn in de draaierij zal de reparatie dalen. Volgend kwartaal zal het budget opnieuw bekeken worden.

Absentie

De absentie leverde dit kwartaal een verlies op van 2.5 perioden per man per week. Vorig kwartaal werd op deze post 10 perioden per man per week verdiend.

Afgeleverde orders

De 25 % premie is wel verdiend, maar van

de ingecalculerde risico-factor werd niets overgehouden. Toch moet het door een goede samenwerking op de afdeling en door verbetering van de werkmethode mogelijk zijn om een deel van die risicofactor te verdienen. Maatregelen om dit te bereiken werden besproken. De werkvoorbereiding zal trachten een week voorsprong op de productie te krijgen. Een nieuwe slijpmachine kan elk ogenblik binnenkomen.

Premiepercentage

De gemiddelde premie over het eerste kwartaal 1950 bedroeg 26 %.

Kernspreekuur Maanweg

De Kern houdt spreekuur op Maandag 24 April 1950 in wachtkamer 1, begane grond.

Aanwezig zijn:

1e pauze: hr. Camphuysen en hr. Pennings.

2e pauze: hr. v. d. Plas en hr. v. d. Linden.

Burgerlijke Stand

Geboren:

Commerijntje, dochter van A. S. du Croix, afdeling Metaalmagazijn, op 8.4.1950.

Gehuwd:

Mej. G. van Bennekom, afdeling Service, met J. van Duyn, op 3.5.1950.

INTREDINGEN

W. J. Dobbe, plaatbewerking

H. A. Thomas, plaatbewerking

G. Knopper, montage (terug uit mil. dienst)

J. G. Hartmann, enkelfabricage (idem)

C. J. Lourens, inleerband

Mej. P. B. C. Witteveen, lakmagazijn (tijd.)

P. A. de Bruyne, tijdschrijverij

Kamerhuur

Mevrouw Hupse-Dörge heeft voor een VDH-er een gemeubileerde zit/slaapkamer beschikbaar.

Inlichtingen bij de heer J. Dirkmaat, versterkerlaboratorium, telefoon 99.

Motorkleding

De heer Van Rooyen, verkoopkantoor, heeft ter overname enkele lange leren motorjassen, regenkleiding en laarzen.

Een en ander overgehouden uit zijn motorrennerstijd.

Liefhebbers (Solexisten) kunnen zich vervoe-gen aan zijn huisadres: Van Heutzstraat 45 te Den Haag.

De heer J. H. Enters — chef van afdeling statistiek, heeft van het Nederlands Instituut voor Efficiency het eervolle verzoek ontvangen om sland als statisticus te vertegenwoordigen op de eersdaags te Genève te houden internationale conferentie over arbeidsclassificatie.

Verdere leden van de Nederlandse delegatie zijn de heren Jhr. Mr. Gevers Deynoot (college van Rijksbemiddelaars), drs. Da Silva (adviesbureau Berenschot), ir. Fokker (Ned. Werkgeversvereniging), de heer Van Veelen (wetenschappelijk bureau N.V.V.) en de heren Van Kesteren en Van der Velde van de afdeling taakwaardering van de P.T.T.

AFSLUITING MAANWEG

In verband met werkzaamheden aan de bestrating zal dezer dagen de Maanweg voor alle verkeer afgesloten worden.

Alle doorgaand verkeer gedurende enkele weken via Overburgkade of Pr. Mariannelaan

Schouwburg-abonnementen

We wijzen nogmaals op de Schouwburg-abonnementen, die bij de afdeling Sociale Zaken zijn te bestellen.

Bekende toneelgezelschappen geven zes voorstellingen tegen gereduceerde prijzen voor bedrijven.

De belangstelling voor deze abonnementen is zo groot, dat er in het afgelopen seizoen zeven series van zes voorstellingen werden gegeven. Een aantal mensen moest nog worden teleurgesteld.

De voordelen, aan deze abonnementen verbonden, zijn:

- a. belangrijk lagere entreeprijzen,
- b. gemakkelijke betalingsvoorwaarden (in 10 termijnen),
- c. een vaste plaats voor het hele abonnement.

De prijzen variëren van f 18.— tot f 3.60 per serie van 6 voorstellingen. Hierbij inbegrepen zijn: belasting, vestiaire en bespreekgeld.

Inschrijfformulieren zijn te verkrijgen op de afdeling Sociale Zaken en moeten vóór 26 April weer worden ingeleverd.